

Obsah

Předmluva	V
Úvod	VII
O autorovi	X
Seznam použitých zkratk	XIX
Část první. Obecně	1
Kapitola 1. Výkon závislé práce (vymezení pojmu zaměstnanec)	1
1.1 Pojem pracovníka a pracovněprávního vztahu v komunitárním pracovním právu	2
1.2 Česká právní úprava	3
1.3 Kogentní charakter definice závislé práce ?	6
1.4 Závislá práce jako práce konaná v nadřízenosti zaměstnavatele	8
1.5 Závislá práce jako práce konaná v závislosti od zaměstnavatele	13
1.6 Pojem zaměstnanec z hlediska práva sociálního zabezpečení	15
Kapitola 2. Vnitřní trh vs. národní sociální systémy ochrany obyvatelstva	16
Kapitola 3. Rozhodné právo	20
3.1 Kritérium významnosti	21
3.2 Určení rozhodného práva	23
3.2.1 Volba práva	24
3.2.2 Místo výkonu práce	25
3.2.3 Ostatní hraniční ukazatele	26
3.2.4 Rozhodné právo u vyslaných zaměstnanců	27
3.3 Nutně použitelné normy	28
3.3.1 Vstupní úvahy	28
3.3.2 Kolizní povaha norem transponujících Směrnici č. 96/71/ES jako nutně použitelných norem	32

3.3.3	Omezenost nutně použitelných norem.	33
3.3.4	Povaha normativního ustanovení extendované kolektivní smlouvy.	34
3.4	Některá další omezení použití cizího pracovního práva.	37
3.5	Etický kodex a jiné vnitřní předpisy.	37
A.	Shrnutí	39

Část druhá. Komunitární akty a mezinárodní smlouvy významné pro institut vysílání zaměstnanců. 41

Kapitola 1. Směrnice č. 96/71/ES	41
1.1 Účel úpravy.	41
1.2 Zásada rovného zacházení	43
1.3 Územní působnost.	46
1.4 Věcná působnost.	47
1.5 Osobní působnost, vyslaný zaměstnanec a délka jeho vyslání.	49
1.5.1 Zaměstnavatel	49
1.5.2 Vyslaný zaměstnanec	50
1.5.3 Dočasnost vyslání zaměstnance.	52
1.6 Garantované pracovní podmínky	54
1.6.1 Minimální garantované pracovní podmínky	55
1.6.2 Nadstandardní garantované pracovní podmínky	57
1.6.3 Reakce na judikaturu ESD.	60
1.7 Všeobecně použitelná kolektivní smlouva	62
1.8 Výjimky z aplikace úpravy hostitelského státu.	62
1.9 Kontrola zaměstnavatele a vyslaných zaměstnanců v hostitelském státě.	64

Kapitola 2. Nařízení Brusel I.	67
2.1 Obecně	67
2.2 Územní a věcná působnost	68
2.3 Určení soudní příslušnosti.	69

Kapitola 3. Nařízení č. 1346/2000	71
--	-----------

Kapitola 4. Římská úmluva (nařízení Řím I.)	72
4.1 Působnost	72
4.2 Individuální pracovní smlouvy.	74

4.3	Rozhodné právo	77
4.3.1	Volba práva	77
4.3.2	Objektivní určení rozhodného práva	78
4.3.3	Princip výhodnosti	81
4.3.4	Nutně použitelné normy	83
Kapitola 5. Úmluvy Mezinárodní organizace práce		86
5.1	Úmluva MOP č. 94 o ujednáních týkajících se pracovních podmínek u veřejných zakázek	86
5.2	Úmluva MOP č. 181 o soukromých agenturách práce	88
Kapitola 6. Smlouva o právní pomoci s Polskem		89
6.1	Obecně	89
6.2	Smlouva s Polskem a Římská smlouva (nařízení Řím I.)	90
6.3	Smlouva s Polskem a § 319 ZPr, resp. Směrnice č. 96/71/ES	92
6.4	Smlouva s Polskem v. nařízení Brusel I.	95
B. Shrnutí		95
Část třetí. Minimální garantované pracovní podmínky v jednotlivých porovnávaných členských státech		97
Kapitola 1. Německo		97
1.1	Určení rozhodného práva dle obecné úpravy	97
1.2	Úprava vysílání zaměstnanců	99
1.2.1	Přístup na německý trh	100
1.2.2	Úprava pracovních podmínek	103
1.2.3	Maximální délky pracovní doby a minimální doby odpočinku	108
1.2.4	Minimální délky placené dovolené za kalendářní rok	111
1.2.5	Minimální výše tarifů odměny za práci včetně příplatků za práci přesčas	113
1.2.6	Pracovní podmínky při agenturním zaměstnávání	113
1.2.7	Bezpečnost a ochrana zdraví při práci	114
1.2.8	Ochranná opatření v souvislosti s pracovními podmínkami těhotných zaměstnankyň,	

Obsah

zaměstnankyň krátce po porodu, dětí a mladistvých	116
1.2.9 Zásada rovného zacházení s mužem a ženou, jakož i další ustanovení týkající se zákazu diskriminace	119
1.2.10 Zvláštní úprava příslušnosti k projednání sporů	120
Kapitola 2. Polsko	120
2.1 Určení rozhodného práva	120
2.2 Úprava vysílání zaměstnanců	122
2.2.1 Přístup na polský trh	122
2.2.2 Úprava pracovních podmínek	123
2.2.3 Úprava a rozsah pracovní doby a rozsahu dob odpočinku denního a týdenního	125
2.2.4 Rozsah dovolené	128
2.2.5 Minimální mzda	129
2.2.6 Příplatek za práci přesčas	130
2.2.7 Bezpečnost a ochrana zdraví při práci	130
2.2.8 Pracovní podmínky zaměstnanců – rodičů	134
2.2.9 Výkon výdělečné činnosti dítěte, pracovní podmínky mladistvých	137
2.2.10 Zákaz diskriminace v zaměstnání	139
2.2.11 Výkon práce ve shodě s úpravou agenturního zaměstnávání	140
Kapitola 3. Rakousko	142
3.1 Právní úprava	142
3.2 Úprava pracovních podmínek	143
3.3 Přístup na rakouský trh	145
3.4 Pracovní doba a doba odpočinku	145
3.5 Dovolená	148
3.5.1 Agenturní zaměstnanci	150
3.6 Minimální mzda a příplatek za práci přesčas	152
3.7 Pracovní podmínky těhotných žen, žen krátce po porodu, dětí a mladistvých	153
3.8 Bezpečnost, ochrana zdraví a hygiena na pracovišti	155
3.9 Zásada rovného zacházení	157
3.10 Oznamovací a evidenční povinnosti	158

Kapitola 4. Slovensko	160
4.1 Právní úprava	160
4.2 Určení rozhodného práva	161
4.3 Úprava vysílání zaměstnanců	161
4.3.1 Délka pracovní doby a doby odpočinku	163
4.3.2 Délka dovolené	166
4.3.3 Mzda a minimální mzdové nároky	167
4.3.4 Mzdové zvýhodnění za práci přesčas	168
4.3.5 Bezpečnost a ochrana zdraví při práci	168
4.3.6 Pracovní podmínky žen, mladistvých a zaměstnanců starajících se o děti mladší než tři roky	170
4.3.7 Rovné zacházení s muži a ženami a zákaz diskriminace	173
4.3.8 Pracovní podmínky při zaměstnávání agenturou práce	175
4.4 Související otázky	177
4.4.1 Přístup na slovenský trh	177
4.4.2 Rozšiřování působnosti kolektivní smlouvy vyššího stupně	179
4.4.3 Poskytování informací	180
4.4.4 Opatření směřující k ochraně práv vyslaných zaměstnanců	180
C. Shrnutí	181
Část čtvrtá. Česká národní úprava	183
Kapitola 1. Obecně k normám mezinárodního práva kolizního	183
1.1 Římská úmluva	183
1.2 Zákon o mezinárodním právu soukromém a procesním	183
Kapitola 2. Vysílání zaměstnanců z jiných členských států v rámci nadnárodního poskytování služeb do České republiky	184
2.1 Historický exkurz	184
2.2 Obecně ke kolizní povaze ustanovení	185
2.3 Přístup na český pracovní trh	186
2.4 Věcný rozsah § 319 ZPr	187

Obsah

2.4.1	Vyslaný zaměstnanec a pojem vyslání zaměstnance	188
2.4.2	Agenturní zaměstnanec a agenturní zaměstnávání	192
2.4.3	Garantované pracovní podmínky	195
2.4.4	Výjimka z porovnávání výhodnosti nároků vyslaného zaměstnance	197
2.4.5	Úprava České republiky a kolektivní smlouvy . . .	197
2.5	Jednotlivé porovnávané podmínky	201
2.5.1	Maximální délka pracovní doby a minimální doba odpočinku	201
2.5.2	Minimální délka dovolené	206
2.5.3	Minimální mzda, příslušná nejnižší úroveň zaručené mzdy a příplatky za práci přesčas	207
2.5.4	Bezpečnost a ochrana zdraví při práci	211
2.5.5	Pracovní podmínky těhotných zaměstnankyň, zaměstnankyň, které kojí, a zaměstnankyň do konce devátého měsíce po porodu a mladistvých zaměstnanců	213
2.5.6	Zvláštní pracovní podmínky žen a zaměstnanců ve srovnatelném postavení	214
2.5.7	Zvláštní pracovní podmínky mladistvých zaměstnanců	217
2.5.8	Rovné zacházení se zaměstnanci a zaměstnankyněmi a zákaz diskriminace	219
2.5.9	Pracovní podmínky při agenturním zaměstnávání	225
2.6	Pravomoc českých soudů	229
	Část pátá. Vyslání zaměstnanec	231
	Kapitola 1. Vyslání zaměstnanců	231
1.1	Obecně	231
1.2	Smlouva o vyslání zaměstnanec k poskytování nadnárodních služeb do zahraničí	231
1.2.1	Volba práva	237
1.2.2	Porovnávané právní řády	238
	Kapitola 2. Způsob vyslání zaměstnanec do jiného členského státu	240

2.1	Zahraniční pracovní cesta	240
2.2	Dočasné přidělení v rámci agenturního zaměstnávání.	243
2.3	Dočasná změna místa výkonu práce.	246
2.4	Přeložení ust. § 43 ZPr	248

**Kapitola 3. Porovnání výhodnosti minimálních
garantovaných podmínek 248**

3.1	Obecně	248
3.2	Maximální pracovní doba a minimální doby odpočinku	252
3.2.1	K porovnání obecně	258
3.2.2	Vymezení pojmů	260
3.2.3	Maximální délka pracovní doby	261
3.2.4	Minimální délka odpočinku	264
3.3	Minimální délka dovolené za kalendářní rok	266
3.3.1	K porovnání obecně	269
3.3.2	Porovnání úpravy	270
3.4	Minimální mzda včetně sazeb za přesčasy	272
3.4.1	Obecně k porovnání	274
3.4.2	Porovnání úpravy minimální mzdy.	277
3.4.3	Porovnání úpravy příplatku za práci přesčas	278
3.5	Podmínky poskytování pracovníků, zejména prostřednictvím podniků pro dočasnou práci	280
3.5.1	Porovnání národních úprav	283
3.6	Ochrana zdraví, bezpečnost a hygiena při práci	285
3.6.1	Porovnání národních úprav	292
3.7	Ochranná opatření týkající se pracovních podmínek těhotných žen nebo žen krátce po porodu, dětí a mladistvých	294
3.7.1	Ochrana těhotných zaměstnankyň a zaměstnankyň krátce po porodu nebo kojících zaměstnankyň	294
3.7.2	Ochrana dětí a mladistvých	296
3.7.3	Obecně k porovnání	299
3.7.4	Porovnání pracovních podmínek těhotných žen nebo žen krátce po porodu	301
3.7.5	Porovnání pracovních podmínek mladistvých a dětí	303
3.8	Rovné zacházení pro muže a ženy a ostatní ustanovení o nediskriminaci	304

Obsah

3.8.1 Porovnání národních úprav	307
3.9 Vymahatelnost práv garantovaných Směrnicí č. 96/71/ES.	309
Část šestá. Závěr	313
1. Zhodnocení přínosu komunitární úpravy	313
2. Náměty de lege ferenda k české národní úpravě.	319
2.1 K vymezení závislé práce v zákoníku práce	320
2.2 K transpozici Směrnice č. 96/71/ES	321
2.3 K agenturnímu zaměstnávání	323
Porovnání právní úpravy pracovních podmínek ve vybraných členských státech.	325
Přehled odborné literatury	345
Použité dokumenty.	351
Věcný rejstřík.	353